Панцелеймон Кандрацьевіч ПАНАМАРЭНКА-

кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР па Мінскай сельскай выбарчай акрузе

★

НАШ КАНДЫДАТ

У годы Айчыннай вайны мы знаходзіліся ў варожым тылу ў партызанскіх атрадах. Дзень і ноч ішла напружаная барацьба з акупантамі. Барацьба была арганізавана і глыбока прадуманая. Кіраваў ёю цэнтральны штаб партызанскага руху, на чале якога стаяў таварыш Панамарэнка.

У памяці ў нас свежы ўспамін аб цяжкіх днях блакады летам 1943 года. Немцы буйнымі сіламі тады накінуліся на партызан, якія групіраваліся ў раёне возера Палік. Вораг, які лез напралом, нёс цяжкія страты. Аднак кальцо блакады сціскалася ўсё мацней і мацней. Штаб партызанскага руху ведаў аб гэтым і дапамагаў нам як боепрыпасамі, так і медыкаментамі. Ад нас самалётамі вывозілі раненых.

У часе гэтай блакады ў раёне вёскі Домжырыцы партызанская брыгада «Смерць фашызму» і некаторыя другія злучэнні асталіся амаль без боепрыпасаў. Аб гэтым радыравалі ў штаб. Праз некаторы час па загаду тав. Панамарэнка на невялікай пляцоўцы ў двух кіламетрах ад ворага прызямліўся самалёт. Ён даставіў нам боепрыпасы. Мы атрымалі магчымасць перайсці ў наступленне і вырвацца з акружэння.

Нам памятны дні наступлення Чырвонай Арміі ў 1943 годзе. У брыгаду «Смерць фашызму» і другія злучэнні тады прыбылі са штаба інструктары-падрыўнікі. Яны навучылі дзесяткі нашых партызан падрыўной справе. Неўзабаве нам даставілі на самалёце вялікія запасы ўзрыўчаткі, а праз дзень — загад тав. Панамарэнка: паралізаваць чыгунку Барысаў—Орша. У адну і тую-ж ноч паляцелі ў паветра масты і рэйкі.

Ды не толькі боепрыпасамі забяспечваў нас штаб. Самалёты прывозілі нам таксама газеты, пісьмы ад родных. Кожны з нас і ў варожым тылу адчуваў сябе членам вялікай сям'і совецкіх народаў.

Мы бачылі арганізатарскую ролю Панцелеймона Кандрацьевіча ў партызанскім руху, мы былі сведкамі яго клопатаў аб партызанах. Вось чаму мы, былыя партызаны, падтрымліваем вылучэнне яго кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР. У дзень выбараў з радасцю аддадзім свае галасы за нашага кандыдата — за Панцелеймона Кандрацьевіча Панамарэнка.

Пётр ТКАЧОЎ — намеснік сакратара партарганізацыі, былы нам. камандзіра спец. групы;
Іван ДЗЕМІН — інжынер, былы камандзір атрада брыгады «Смерць фашызму»;
Нікалай ЦІТОЎ — механік, былы камандзір роты брыгады «Смерць фашызму»;
Валянцін ПЯТРОЎ — начальнік цэха, былы нач. штаба атрада імені Лазо брыгады імені Калініна;
Анатоль ТАМІЛАЎ — токар, былы кулямётчык палка Садчыкава;
Віктар УШАКОЎ — загадчык канцэльнай, былы камандзір атрада брыгады Прудпікава;
Андрэй ДЗЯНІСАЎ — начальнік цэха, былы камандзір узвода брыгады імені Кірава.

Мінскі аўтамабільны завод.

Слова калгаснікаў

ДЗЯРЖЫНСК. **(Па тэлефону).** З вялікай радасцю сустрэлі калгаснікі перадавой у раёне сельгасарцелі імені Фалько вестку аб тым, што глава Беларускага ўрада, Сакратар ЦК КП(б) Беларусі Панцелеймон Кандрацьевіч Панамарэнка даў згоду балатыравацца ў дэпутаты Совета Саюза Вярхоўнага Совета СССР па Мінскай сельскай выбарчай акрузе.

У калгасе адбыўся многалюдны мітынг, на якім выступіў намеснік старшыні праўлення арцелі Уладзімір Маліноўскі.

— 10 лютага, у дзень выбараў у Вярхоўны Совет СССР,—гаворыць ён,—мы ўсе, як адзін, з радасцю аддадзім свае галасы за лепшага сына партыі Леніна—Сталіна, Старшыню Соўнаркома нашай рэспублікі, кіраўніка большэвікоў Беларусі Панцелеймона Кандрацьевіча Панамарэнка. Бурнымі воплескамі сустракаюць прысутныя гэтыя словы.

Далей тав. Маліноўскі гаворыць, што Панцелеймон Кандрацьевіч усімі сіламі дапамагае калгаснаму сялянству Беларусі хутчэй аднавіць разбураную ворагам арцельную гаспадарку і зрабіць жыццё калгаснікаў шчаслівым і заможным.

— Рыхтуючыся да выбараў,—сказаў у заключэнне тав. Маліноўскі,—мы павінны даць сваё цвёрдае калгаснае слова—узорна падрыхтавацца да веснавой сяўбы.

Калгаснікі падтрымалі прапанову намесніка старшыні арцелі і абавязаліся да 10 лютага поўнасцю закончыць падрыхтоўчыя работы да веснавой сяўбы.

Панцелеймон Кандрацьевіч ПАНАМАРЭНКА — кандыдат у дэпутаты Совета Саюза Вярхоўнага Совета СССР па Мінскай сельскай выбарчай акрузе № 531.

Арганізатар барацьбы за асушку балот

Вылучэнне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР Панцелеймона Кандрацьевіча Панамарэнка ад Мінскай сельскай выбарчай акругі вялікая радасць не толькі для выбаршчыкаў гэтай акругі, але і для ўсяго беларускага народа.

Імя таварыша Панамарэнка, як главы ўрада БССР і кіраўніка большэвікоў Беларусі шырока вядома і папулярна ва ўсіх кутках нашай рэспублікі. Яго заслугі ў справе ператварэння Беларусі ў квітнеючую рэспубліку, як і заслугі ў барацьбе за вызваленне Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, сапраўды велізарныя.

Нам хочацца спыніцца толькі на адной галіне шматграннай дзейнасці Панцелеймона Кандрацьевіча — на яго рабоце па арганізацыі ў Беларусі асушкі і асваення балот.

Як вядома, каля 38 процантаў тэрыторыі нашай рэспублікі складаюць балоты і забалочаныя землі. Да калгаснага ладу яны доўгія дзесяцігоддзі з'яўляліся сапраўдным бічом сялянства, прыносіўшым жабрацтва і хваробы. Непрыкметным і нецікавым быў балотны краявід. Пра яго ў стары час з гараччу пісаў наш народны паэт Якуб Колас:

Край наш бедны, край наш родны,—
Лес, балота ды пясок,
Чуць дзе гляне луг прыгодны,
Хвойнік, мох ды верасок...

Для ўздыму нашай соцыялістычнай сельскай гаспадаркі паўстала праблема асваення балоцістых абшараў.

І гэтую справу ўзначаліў тав. Панамарэнка з уласцівай яму энергіяй і настойлівасцю. Толькі за адзін 1940 год калгасамі Беларусі было асушана 68 тысяч гектараў балот, пабудавана 479 кіламетраў новых магістральных каналаў. На асушаных землях за год была ўзнята 41 тысяча гектараў паліны, палепшан сцёк паверхневых вод на 78 тысячах гектараў ворыва, сенажаці і выпасу.

Гэта быў пачатак грандыёзных работ. Па ініцыятыве і пад кіраўніцтвам нашага правадыра вялікага Сталіна, пры непасрэдным удзеле таварыша Панамарэнка была распрацавана праграма велізарных меліяратыўных мерапрыемстваў. Яна знайшла сваё адлюстраванне ў гістарычнай пастанове Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) і СНК Саюза ССР ад 6 сакавіка 1941 года «Аб асушцы балот у Беларускай ССР і скарыстанні асушаных зямель калгасамі для пашырэння пасеўных плошчаў і сенажацей».

Гэтай пастановай вызначалася асушка 4 мільёнаў гектараў балот у бліжэйшыя 15 год. Для аказання дапамогі беларускаму калгаснаму сялянству за кошт саюзнага бюджэта былі вызначаны 592 мільёны рублёў. Вызначаліся таксама неабходныя будаўнічыя матэрыялы, механізмы, абсталяванне, аўтатранспарт.

Пастанова партыі і ўрада натхніла шырокія масы калгаснікаў на рашучае наступленне на балоты. Таварыш Панамарэнка непасрэдна кіраваў гэтым сапраўды гераічным наступленнем. Не адзін раз меліяратары бачылі Панцелеймона Кандрацьевіча на самых баявых і адказных участках работ. Ён прыязджаў на балоты, што прылягаюць да ракі Арэсы, не раз бываў у самых глухіх кутках Палесся. Ён гутарыў са спецыялістамі-меліяратарамі, з радавымі калгаснікамі. З кожным ён знаходзіў агульную мову, кожнага натхняў на яшчэ больш энергічную працу. Перад людзьмі адкрываліся пудоўныя перспектывы, якія давала Беларусі асушка балот.

У 1941 годзе ў меліяратыўных работах удзельнічала звыш 4 тысяч калгасаў. Штодзённа на асушку выходзіла не менш 150 тысяч калгаснікаў. За кароткі перыяд часу да пачатку Вялікай Айчыннай вайны ўдалося асушыць 90 тысяч гектараў балот.

Што з сябе ўяўляюць асушаныя землі—яскрава сведчаць наступныя даныя. Ураджай на іх у два-тры разы вышэй, чым на старых ворыўных землях. Так, у сярэднім гектар асушанай зямлі дае 20 цэнтнераў збожжавых культур, 230 цэнтнераў бульбы, 16 цэнтнераў кок-сагыза, 48 цэнтнераў сена.

Многія калгасы, асушыўшы балоты і асвоіўшы іх, дабіліся выключных поспехаў у павышэнні ўраджайнасці і развіцці жывёлагадоўлі.

Напад нямецка-фашысцкіх захопнікаў на нашу краіну перарваў астатнія работы. Але цяпер, пасля перамогі над заклятым ворагам, беларускі народ зноў прыступае да іх аднаўлення.

На чале гэтай работы, як і раней, стаіць Панцелеймон Кандрацьевіч Панамарэнка.

Няма сумнення, што ў дзень выбараў у Вярхоўны Совет СССР выбаршчыкі Мінскай сельскай акругі з радасцю аддадуць свае галасы за вернага сына нашай Радзімы таварыша Панамарэнка, які з чэсцю апраўдаў і з чэсцю апраўдае высокае давер'е беларускага народа.

Работнікі Наркамата меліярацыі БССР: **С. ГАРОШКА, Г. ЗАГАРОЎСКІ, І. ЗАХАРЭНКА, В. ЗУБЕЦ, Ф. ПАСЮКОЎ, Д. ЮНЕВІЧ, І. ЯРАСЛАЎЦАЎ.**

★

ГІСТАРЫЧНАЕ ПАЧЫНАННЕ

Вясной 1945 года Панцелеймон Кандрацьевіч Панамарэнка склікаў кіраўнікоў Наркоммясцпрома і Будтрэста, майстраў старых цагельных заводаў. Ён гаварыў аб тым, што нам неабходна, каб пабудаваць новыя культурныя вёскі. Прасторны, светлы дом, добраўпарадкаваную вёску можна пабудаваць толькі з цэглы. Будуючы дамы з цэглы, мы зможам зэканоміць каштоўную драўніну, зберагчы лясы. А каб атрымаць цэглу, трэба пабудаваць у кожным раёне па 2—3 цагельныя заводы.

Гэта велізарнае, сапраўды гістарычнае для Беларусі пачынанне—так разумеў кожны з нас, удзельнікаў нарады.

За арганізацыю будаўніцтва цагельных заводаў узяўся асабіста таварыш Панамарэнка. Ён прыцягнуў да гэтай работы ўсіх спецыялістаў і кіраўнікоў прамысловасці будматэрыялаў.

У рэспубліцы разгарнулася будаўніцтва цагельных заводаў у кожным раёне.

Ажыццяўленне гэтай задачы было звязана з многімі цяжкасцямі. Неабходна было тэрмінова адшукаць і вызначыць месцы для будаўніцтва цагельных заводаў, лабараторый для аналізаў гліны і вызначэння іх прыгоднасці для вырабу цэглы, стварыць праекты, адшукаць сродкі, будаўнічыя матэрыялы, рабочую сілу, транспарт і г. д.

Таварыш Панамарэнка глыбока ўваходзіў ва ўсе дэталі будаўніцтва цагельных заводаў. Калі быў гатоў праект тыповага цагельнага завода, ён зноў склікаў нас, спецыялістаў, для абмеркавання гэтага праекта. Панцелеймон Кандрацьевіч цікавіўся праектам рознабакова.

На гэтай нарадзе ўзнікла пытанне аб неабходнасці выраблядь чарапіцу. І тут-жа таварыш Панамарэнка даў указанне перарабіць праект з такім разлікам, каб завод меў магчымасць выпускаць чарапіцу ў такой колькасці, каб хапіла пакрыць ёю ўсе дамы, пабудаваныя з цэглы гэтага завода. Так стварыўся праект раённага цагельнага завода магутнасцю ў 1,5 мільёна штук цэглы і 250 тысяч штук чарапіцы ў год.

Прэзідэнцкая бібліятэка Рэспублікі Беларусь

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы